

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **B. R.**, bytom T., proti žalovaným **1/ Ing. Arch. K. Ď.**, bytom T., **2/ RNDr. J. Ď.**, bytom T., **3/ MVDr. J. H.**, bytom T., **4/ M. H.**, bytom T., **5/ T. Ch.**, bytom T., **6/ D. Ď.**, bytom T., **7/ Ing. J. Š.**, bytom T., **8/ JUDr. J. Š.**, bytom T., **9/ N. F.**, bytom T., **10/ A. F.**, bytom T., **11/ V. B.**, bytom T., **12/ T. B.**, bytom T., **13/ M. H.**, bytom T., **14/ Ľ. Ľ.**, bytom T., **15/ Ľ. K.**, bytom T., **16/ J. K.**, bytom T., **17/ Ing. M. K.**, bytom T., zastúpení JUDr. J. K., advokátom so sídlom v T., **o zaplatenie 20.974,10-€ s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 6C 1449/1994, o návrhu žalobcu na vylúčenie sudcov Krajského súdu v Trenčíne z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 4Co 150/2011, takto

r o z h o d o l :

1/ Sudkyne Krajského súdu v Trenčíne JUDr. O. L., JUDr. A. B., JUDr. I. M. **n i e s ú v y l ú č e n é** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 4Co 150/2011 (vec Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 6C 1449/1994).

2/ Konanie o návrhu žalobcu na vylúčenie ďalších sudcov Krajského súdu v Trenčíne **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e

Žalobca svojím písomným podaním doručeným súdu dňa 06. apríla 2011 namietal zaujatosť sudcov všetkých sudcov Krajského súdu v Trenčíne z dôvodu, že žalovaná v 8/ JUDr. J. Š. je vyššou súdnou úradníčkou na Krajskom súde v Trenčíne nakoľko sú možné pochybnosti o nezaujatosti Krajského súdu v Trenčíne v odvolacom súdnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Trenčíne (§ 16 ods. 1 O.s.p.) vzal na zreteľ, že vznesená námietka zaujatosti sa týkala všetkých sudcov Krajského súdu v Trenčíne. Napriek tomu ale skúmal existenciu dôvodov vylučujúcich sudcu z prejednávania a rozhodovania veci iba vo vzťahu k sudcom, ktorí podľa rozvrhu práce tohto krajského súdu majú predmetnú vec prejednať a rozhodnúť t.j. senátu 4Co.

Súčasťou základného práva na prejednanie veci pred nestranným súdom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nie je povinnosť súdu vyhovieť návrhu účastníka súdneho konania, ktorý podal takýto návrh podľa § 15 O.s.p. a vylúčiť označeného sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci pre zaujatosť.

Obsahom základného práva na prejednanie veci nestranným súdom je iba povinnosť súdu prejednať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia veci pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 27/98 z 25. marca 1998).

I keď zákon v § 14 ods. 1 O.s.p. spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti [viď tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná ("justice must not only be done, it must also be seen to be done")], nemožno prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo.

Z vyššie uvedeného vychádza aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, zahrňujúce osobné presvedčenie a správanie sudcu vo veci a hľadisko objektívne, založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností o zaujatosti sudcu (Saraiva de Carvalho proti Portugalsku, 1994, Gautrin a ďalší proti Francúzsku, 1998). Preto k vylúčeniu sudcov z prejednávania a rozhodovania veci môže dôjsť len vtedy, keď ich vzťah k veci, k účastníkom

alebo ich k zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranne rozhodovať (II ÚS 105/01, Sbírka nálezů a usnesení ÚS ČR, sv. 23, nálež č. 98, str. 11).

Sudkyne senátu 4Co JUDr. O. L., JUDr. A. B., JUDr. I. M. sa k obsahu vznesenej námietky zaujatosti vyjadrili a zhodne uviedli, že žalovaná 8/ JUDr. J. Š. pracuje na Krajskom súde v Trenčíne ako vyššia súdna úradníčka, nie sú však s ňou v žiadnom bližšom vzťahu a dokonca s ňou neprichádzajú do kontaktu ani pracovne, a preto sa necítia sa byť vo veci zaujaté.

Opodstatnenosť námietky zaujatosti týchto sudov Krajského súdu v Trenčíne, uvedených vo výroku tohto uznesenia, nemožno vyvodit' z tvrdenia žalobcu, že sú sudcovia krajského súdu zaujatí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia v zmysle § 2 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z.z. v znení zmien a doplnkov a je povinný prejednať a rozhodnúť všetky veci, ktoré mu boli pridelené v súlade s platným rozvrhom práce súdu. Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu, keď výnimky môžu vyplývať len z naplnenia zákonných predpokladov, ktoré však neboli v prejednávanom prípade splnené.

Dôvodom vylúčenia sudcov môžu byť len objektívne existujúce zákonné dôvody, nie však púha domnienka účastníka o možnej neobjektívnosti sudcov. Také dôvody žalobca v uplatnenej námietke neuviedol. Navyše treba zdôrazniť, že v zmysle § 14 ods. 3 O.s.p. dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci ako aj iných veciach účastníkov, ktoré prejednával a rozhodoval.

Keďže v predmetnej veci neboli splnené zákonné predpoklady na vylúčenie sudcov v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že sudkyne senátu Krajského súdu v Trenčíne 4Co JUDr. O. L., JUDr. A. B., JUDr. I. M., nie sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania danej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky výrokom 2/ rozhodol aj o ostatnej časti námietky týkajúcej sa ďalších sudcov Krajského súdu v Trenčíne.

Vo vzťahu k ostatným namietaným sudcom považuje nadriadený súd námietku zaujatosti vznesenú žalobcom s poukazom na ustanovenie § 14 Občianskeho súdneho poriadku za obsolentnú /bezpredmetnú/, majúc za to, že nie sú splnené podmienky, za ktorých možno o námietke na vylúčenie ďalších sudcov konať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Podľa § 14 ods. 1 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Z ustanovenia § 14 a nasl. O.s.p. v spojení s § 3 ods. 3 ZS treba vyvodiť, že ak sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v príslušnom senáte nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, chýba podmienka konania vo vzťahu k námietke zaujatosti vznesenej voči sudcom, ktorým vec pridelená nebola (ostatným sudcom daného súdu); ide o neodstrániteľný procesný nedostatok podmienky tohto konania.

Za tejto procesnej situácie Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Trenčíne (§ 16 ods. 1 O.s.p.) nemá vo vzťahu k takejto námietke o čom konať, pretože na základe len samotnej námietky zaujatosti nemožno rozhodnúť o vylúčení namietaných ďalších sudcov, keďže nie sú zákonnými sudcami.

Nakoľko ide o neodstrániteľný procesný nedostatok podmienky tohto konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 104 ods. 1 prvej vety O.s.p. konanie o návrhu žalovaného na vylúčenie ďalších sudcov Krajského súdu v Trenčíne zastavil výrok 2/.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2011

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť:
Hrčková Marta